

høver at kræve dette Offer fra Statskassens Side. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale de Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille, som jo egentlig kun udgøre eet Ændringsforslag, idet de gaa ud paa, at Kapitaliseringen af Tienden skal finde Sted med 18 Gange Tiendens aarlige Beløb og ikke med 24 Gange, og at Bestemmelsen om, at Staten skal yde 6 Gange Tiendens aarlige Beløb, udgaar af Lovforslaget.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alberti): Jeg vil være i Stand til at fatte mig endnu kortere end det ærede Medlem for Randers. Det Spørgsmaal, som fremtræder i de stillede Ændringsforslag, er nemlig baade ved 1ste Behandling i Aar og ved det tilsvarende Lovforslags Behandling her i Salen i Fjor blevet gennemdebatteret, og de Grunde, som det ærede Medlem i Dag fremførte til Fordel for sit Ændringsforslag, ere allerede gentagne Gange blevne imødegaaede. Jeg vil derfor kunne indskrænke mig til at henvise til mine Udtalelser under 1ste Behandling i Aar og under Behandlingen af det tilsvarende Lovforslag i Fjor og til at anbefale det høje Ting at forkaste de stillede Ændringsforslag.

Svend Høgsbro: Jeg ønsker ganske kort at begrunde min Stilling til de Ændringsforslag, som foreligger fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Knudsen). Som det ærede Medlem fremhævede, er det i Grunden, naar man drager dem sammen, kun eet Forslag, nemlig et Forslag om at nedsætte det Vederlag, der skal ydes Tiendeejerne, fra det 24 dobbelte til det 18 dobbelte. Det ærede Medlem sagde, at Hovedforslaget blandt hans Ændringsforslag var det under Nr. 4 til § 3 om, at Statens Bidrag udgaar. Det er altsaa det, som for ham er det væsentligste, at Staten overhovedet ikke skal bidrage noget til Tiendeafløsningen. Jeg vil sige, at dette er ikke for mig det væsentlige i disse Forslag. Jeg vil for mit Vedkommende godt kunne gaa med til, at Staten yder et Bidrag til Tiendeafløsningen, endogsaa et klækkeligt Bidrag, for at komme bort fra den Uret, eller i alt Fald den stærke Følelse af Uret, som fra ældgammel Tid har været til Stede i vor Landbefolkning over for Tienden, og som jo i alt Fald er bleven virkelig berettiget, siden man fritog en stor Del af Landets

Jord for den Tiende, som fra Begyndelsen af hvilede paa det alt sammen.

Det, som for mig er Hovedsagen ved disse Forslag, og det, som gør, at jeg har en vis Tilbøjelighed til at følge det ærede Medlem, er dette, at det efter min Mening er for rigeligt et Vederlag, som her gives til *Tiendeejerne*. Paa den anden Side mener jeg ikke, at man bør kræve større Bidrag fra Tiendeyderne end det, som her er foreslaaet. Mere har, saa vidt jeg ved, aldrig været krævet af Tiendeyderne i de Forslag, som have foreligget angaaende denne Sag i Aarenes Løb fra Venstres Side. Naar man har den Mening, saa staar man altsaa over for den Kendsgerning, at det foreliggende Lovforslag kræver — deri har det ærede Medlem jo Ret, og det er der jo heller ikke lagt Skjul paa fra nogen Side — meget betydeligt Bidrag af Statskassens almindelige Midler. Dette er ogsaa efter min Mening meget betænkeligt. Thi det maa jo ikke glemmes, at jo mere man her ved Ordningen af denne Sag tager ud af Statskassen, des vanskeligere bliver det at faa den anden Reform gennemført, som — det tilstaar jeg aabent — ogsaa efter min Mening er langt vigtigere end denne, nemlig Toldreformen. Kun gennem denne mener jeg nemlig, at man kan lette Skattebyrden, og jeg siger den uretfærdige Skattebyrde for dem, som staa endnu ringere end de, der er Tale om at hjælpe her og gennem de øvrige foreliggende Skattelovforslag. Jeg erkender villig, at Hartkornsejerne lide under Tryk, som de have Krav paa at faa lettede, Tryk, som man ogsaa, i alt Fald paa visse Punkter, kan kalde uretfærdige. Men hvor meget jeg end erkender dette, og hvor gerne jeg end vil bidrage mit til at lette dem, er jeg ikke blind for, at der er dem, som sidde endnu daarligere i det, og som have et endnu større Retfærdighedskrav paa at faa deres Byrder lettede, nemlig de helt besiddelsesløse. Naar man altsaa tager saa store Midler ud af Statskassen, som her er Tale om, er jeg, som jeg sagde, ikke blind for, at det vil i samme Grad vanskeliggøre Toldreformen. Jeg nærer ganske vist det Haab, at det ikke skal gaa i Opfyldelse, hvad det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) og nu senere uden for Salen det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) have udtalt, at Gennemførelsen af disse Skattereformer, deriblandt ogsaa denne, skulde være det samme som en Umuliggørelse af Toldreformen. Det mener jeg